

De waarheid fluistert
in het licht

113 impressionistische gedichten

Christien Naber

Voorwoord

Als enig kind werd ik in 1943 geboren in Enschede en verhuisde eind 1945 met mijn ouders naar Amsterdam waar zij opkrabbelden van de oorlog om een nieuw leven te beginnen.

Ik was erg op mezelf aangewezen maar ben later, die wat eenzame periode uit mijn kindertijd als mijn gereedschap gaan zien.

Het begon met werken als groepsleidster en hoofd van een dagverblijf in de kinderbescherming om daarna een vijfjarige opleiding te volgen aan de Rietveld Academie en na die periode, als edelsmid, eigenaar te worden van Galerie De Vlinder.

De hulpverlening bleef mijn belangstelling houden. De vraag die vaak speelde, was: hoe komt het dat ik doe wat ik niet wil en dat wat ik wel wil, niet doe?

Voor deze vraag aan mijzelf en met mij, vele mensen die in mijn 35 jaar durende praktijk zijn gepasseerd, ben ik met name dr. Simon A. Speyer, geboren 1922, dankbaar, die met professor S. Batselier (1937-2007) psychotherapeut en hoogleraar te Leuven en met professor J. Bastiaans (1917-1997) psychiater en hoogleraar

psychiatrie aan de Universiteit te Leiden, de Speyermethode evalueerden en erkenden.

Naast de Speyermethode hebben de tachtiger jaren zich in het algemeen doen kennen als vrije experimenteer-ruimte voor cultuur, bewustwording, meditatie en therapie op allerlei gebied.

Voor mij was de charismatische figuur van Bhagwan Shree Rajneesh niet weg te denken en bron van inspiratie waarbinnen mijn interesse voor meditatie en deprogrammering van traumatische ervaringen uit de vroege kindertijd, kon gedijen.

Er kwam een periode van een half jaar, waarin ik samen met mijn toenmalige partner een reis heb gemaakt met de camper langs Karmelkloosters in Frankrijk en Spanje om uiteindelijk niet meer terug te keren naar Amsterdam maar neer te strijken in Brabant.

Op mijn zeventigste jaar ben ik gestopt met mijn praktijk en wijd ik mij aan de fijnste bezigheid die er is: schrijven en schilderen.

Het lied

Het hoofd schrijft vele woorden
zoals muziek gemaakt wordt door akkoorden
waardoor een heel mooi lied ontstaat
dat iedereen kan horen.

Een vers van toen met zachte kracht
de liefde werd geboren
hoe wij toen leerden spelen
en in wijsheid konden delen.

Dan de rust verstoord
liefde in de kiem gesmoord
het werd toen macht en heel veel geld
dat werd de mensen steeds verteld.

Het lied klonk vals de mens was moe
het spelen zelfs vergeten
door angsten na gezeten
waar moesten wij naar toe.

Zoals een schaduw in de nacht
de wilde woestenij die wacht
waar moest ik toch beginnen,
de route die de uitkomst bracht
dat was de weg naar binnen.

Mijn lief

Er was een tijd dat alles mocht
de vraag was niet of ik dat zocht
ooit kwam dan toch die dag
de dag waarop ik zag.

Van ziende blind en horend doof
biddend met een kindergeloof
plotseling kwam toen het ontwaken
leren keuzes maken.

Niet zoals het in de sprookjes was
ook niet die jongen uit de klas
geen droomprins op het witte paard
hij was het heus wel waard.

Beelden van zo moet het gaan
zijn zomaar van de baan
bij aankomst van de liefde
die het beeld totaal doorkliefde
het werd geen Romeo en Julia
maar Julia en Julia.

Zoeken

Zoeken naar de waarheid ach wat duurt dat lang
eerst de juf en de pastoor,
de lange tocht kan dan beginnen
misschien een stukje jeugd verpest
toch gaan ik doe mijn best.

De wereld is niet meer zo groot
kent nauwelijks verre hoeken
dus regelmatig wijze mensen met verhalen gaan
bezoeken,
wat opvalt was de stelligheid
waarmee hun waarheid werd verspreid.

Steeds weer van hier tot in het Oosten
wie en wat zou kunnen troosten
vinden wat is kwijtgeraakt
helen wat kapot gemaakt.

Helaas geen mens, plaats of boek
geeft het antwoord dat ik zoek
het antwoord brengt ons daar
waar licht, vrede, lief en leed
met ieder wezen wordt gedeeld.

Zoals het gaat

In de herfst van het leven
wordt het langzaam stil
de eerst de opmaat van de lente
wat waren we nog pril.

De natuur in volle knop
het land bewerkt, gewas nog in de dop
wat daarna zal gaan bloeien
met volle teugen groeien.

We leefden en ontdekten nieuwe paden
passeerden, volgden of liepen parallel
het leven was een heel groot spel.

Dit was het land van melk en honing
we waren jong en leefden als een koning.

Het groene gras, het gele koren
een mooie ondergaande zon
zo was het toen het allemaal begon.

De zon werd langzaam zwakker
'k zag menig lege akker
het hoge gras was niet meer hoog
de kleine slotjes stonden droog

de dagen werden korter
er kwam ook storm en regen
met blad op natte wegen.

Wanneer de zomer is gedaan
en we de herfst zijn ingegaan
dan denk ik misschien ook wel raar
ik voel me net een bedelaar.

Zoals het gaat

Levenslicht

Oh licht zo gul gegeven
de Bron van al het leven
het schijnt op ons bestaan
en geeft er richting aan
zo wordt de weg gewezen.

Het pad langs duisterland
en goud gekleurde velden
die beiden ons vertellen
waarheen we kunnen gaan.

Een weg naar verre staten
een tocht door vreemde straten,
ver van huis in mijn gedachten
waar illusies op mij wachten
en mijn dromen ze herkent.

Dromen uit vervlogen jaren
wat bijzondere wensen waren
maar kenmerkend voor de dromen
die zijn langsgekomen
in het schijnsel van de licht
is het de liefde en de waarheid
zij geven ons een helder zicht.

Stil verlangen

Uit stil verlangen liefde en dromen
ben ik ter wereld gekomen
met mijn engel een plan gemaakt.

Ik wilde en mocht weer leren
van goed en kwaad op schreden terug te keren
het is niet nieuw ik was hier meer
alles herhaalt zich keer op keer
en weet ik heb dit meer gezien
nog niet begrepen heel misschien.

Ik wilde alles weten
om daarna te vergeten,
de levens die ik zag
uit lang vervlogen eeuwen
soms mooi ook vaak een hard gelag.

Ik wil naar huis mijn echte thuis
om nooit meer terug te keren,
de bron die was verlaten en
het verlangen heeft gewekt
levens gingen in varianten, eeuwen langs dezelfde weg
de bron is niet veranderd en doet dat nooit
ook niet wanneer ik weer vertrek.